

KURTULUŞUN KAHRAMANLARI

~Aydın~

YÖRÜK ALİ EFE

İsmail Bilgin

I. Bölüm

YÖRÜK ALİ EFE MÜCADELEYE BAŞLIYOR

5

Aydın'ın etrafı dağlıktır. Bu dağlar taşlıktır. Taşlar başka dağdakilere benzemez. Büyüktür. Yuvarlaktır. Alacalıdır. Serttir. Kayalar birbirine omuz vermiş gibidir. Bu ulu kayalık dağlarda ancak dağları, kayalıkları ve gizli geçitleri bilenler yaşayabilir. Bunları bilmeyen dağlarda kalır. Kaybolur.

İşte bu dağlarda bir efsane dolaşır. Bir kahramanın adı her yerde dillenir. Bu kahraman dağları mesken edinen Yörük Ali Efe'dir.

Büyük bir kayanın gölgesinde oturan Yörük Ali Efe yanında bulunan Hüseyin Efe ile birlikte dinleniyordu. Günlerdir o dağ senin bu dağ benim gezip durmuşlardı. Dağ köylüleri tarafından çok seviliyor, onların verdiği destekle dağlarda rahatlıkla dolaşıyorlardı. Nerede zulüm, nerede haksızlık varsa oraya gidiyor ve onu ortadan kaldırıyorlardı.

O günlerde Yörük Ali Efe'nin kulağına çok kötü bir haber gelmişti. Bu, Aydın'ın Yunanlar tarafından işgal edilmesiydi. Bu haber üzerine efe, ne olup bittiğini öğren-

mek için kızanlarından birini Aydın'a yollamıştı. Alacağı haberlere göre hareket etmeyi planlıyordu. Buralarda birkaç gün dinlenecek ve bekleyecekti.

Bu sırada kızanların bazıları vadideki bir kaynaktan testilerle su doldurup yukarı taşıyor, bazıları avlanıyor, bazıları da köylerden ekmek, yumurta, peynir, süt ve benzeri yiyecek istemeye gidiyordu. Yörük Ali Efe'nin kızanları dağlarda bu şekilde yaşamlarını sürdürüyorlardı.

Terini silen Yörük Ali Efe, Hüseyin Efe'ye baktı:

— Aydın'da Yunan ne yapıyor acaba? Çok merak ediyorum.

— Ne yapacak! Zulüm yapar.

— Bakalım ne haberler alacağız? Neredeyse kızanımız gelir.

— Gelir ya...

Henüz sözünü bitirmişti ki ilerideki yüksek kayada gözcülük yapan biri bağırdı:

— Biri geliyor!

— Habercidir.

— Bakalım ne haberler getirdi?

Az sonra haberci soluk soluğa tepeyi tırmandı. Yörük Ali Efe'ye,

— Efem işler kötü... Yunanlar Aydın'a dün girmişler. Zulüm yapıyorlar. Bu zulümleri anlatmaya dilim varmaz.

Bu sözü duyan Yörük Ali Efe birden ayağa kalktı. Öfkelendi.

— Yeter artık! İzmir işgal edildi! Şimdi de Aydın! Yunan elini kolunu sallaya sallaya ilerliyor. Bunlara dur demek lazım.

8

Kendisine bakan kızanlara döndü.

— Buralara iyi bakın! Bu Çine'nin etrafı dağlıktır. Bu köy Yağcılar Köyüdür. Benim doğduğum, büyüdüğüm köydür. Buralar bizim meskenimizdi. Bundan sonra ova ya ineceğiz. Dağlardan ayrılacağız. Artık yapacağımız şey Yunan ile savaşmaktır. Şimdi sizlere sesleniyorum. Beni iyi dinleyiniz ve ona göre karar veriniz.

— Dinliyoruz efem.

— Anlat.

Yörük Ali Efe daha yüksek bir kayanın üstüne çıktı. Kızanlarına baktı. Konuşmasını şöyle sürdürdü:

— Bizler dağları severiz. Dağlarda rahat ederiz. Haksıza karşı geliriz. Aç olanı doyururuz. Zulme dur deriz. Ancak bugünlerde daha büyük bir zulüm ile karşı karşıyayız. Yunan İzmir'i aldı. Aydın'ı aldı. Hızla ilerlemek istiyorlar. Devletin askeri dağıldı. Şimdi görev bizde... Sizlere diyeceğim şudur; tam on yedi kişiyiz. Sayımız az. Ancak yine de Yunan ile vuruşmak niyetindeyim. İster benimle gelir vuruşursunuz, isterseniz evinize dönersiniz. Bu konuda serbestsiniz. Size en küçük bir kırgınlığım olmaz. Lakin benimle kalacaklar da bilmelidirler ki, hep ölüm ile burun buruna geleceğiz. “Ben bu işte yokum.” diyenlere bir sözüm olmaz. Şimdi kararınızı veriniz!

Yörük Ali Efe'nin etrafında toplanan kızanlar hiç tereddüt etmediler:

— Efem ölsek de kalsak da seninle beraberiz!

— Daima senin yanındayız.

- Sen öl de ölelim!
- Anca beraber kanca beraber!
- Yunan'a karşı da hep birlikteyiz.
- Omuz omuzayız.
- Ölmek var, sözümüzden dönmek yok.
- Efemize canımız feda!
- Ölünceye dek beraberiz!

Efelerin hepsi de Yörük Ali Efe'ye bağlı olduklarını, Yunan ile hep birlikte savaşacaklarını belirttiler. Efe hepsine teşekkür etti.

10

- Şimdi hemen hazırlığınızı yapın. Çine'den Aydın'a gideceğiz. Ona göre yiyecek tedarik edin.
- Peki efem.

Kızanlar dağılırken Hüseyin Efe yaklaştı.

- Niyetin nedir efem?

— Niyetim, Aydın'a yaklaşmak ve Yunan'a vurabildiğim kadar darbe vurmaktır. Hüseyin Efem biz seninle hep beraber olduk. Hep haklıdan yana olduk. Bak şimdi Yunan yurdumuzda ilerliyor. Hızla Ege'nin

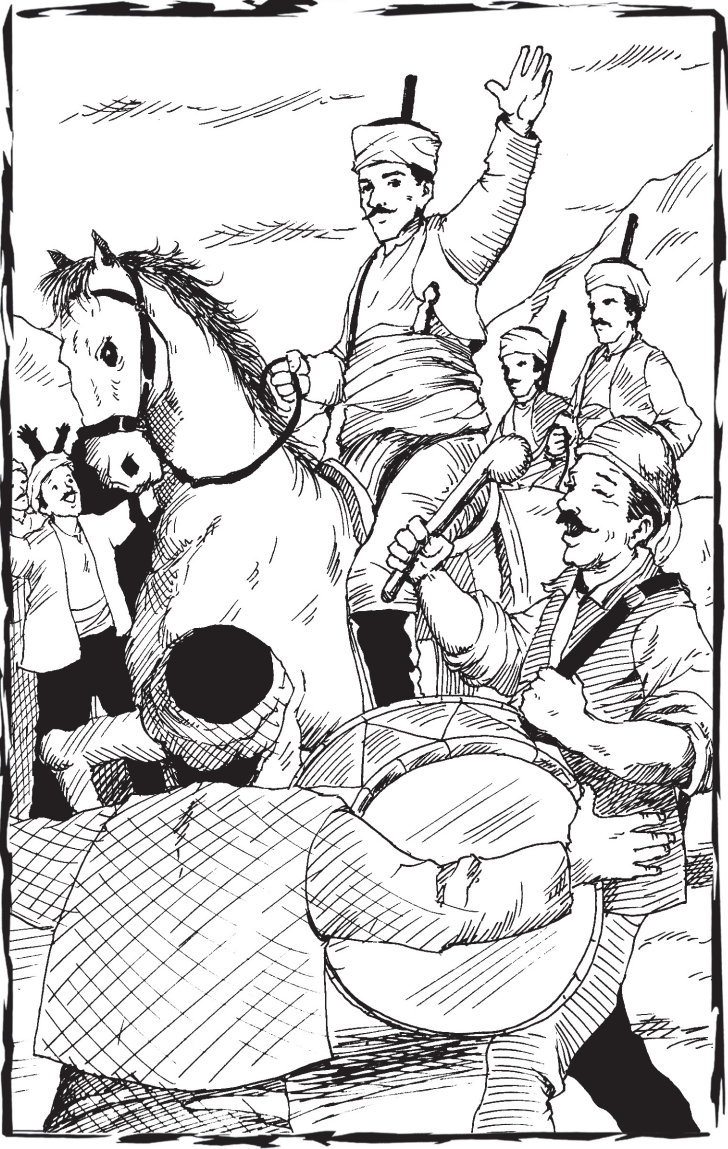
içine ilerlemek niyetindeler. Ama onlara dur diyecek birileri olmalı. O birileri de biziz. Kızanlarım, zeybeklerim cesaret sahibidir. İyi atıcıdırlar. Gördün işte hepsi bize bağlıdır. Öl desek gözlerini kırpmadan ölürlər. Bu birlikle neler yapılıır cümle âleme göstereceğiz!

— Ali Efem iyi dersin hoş dersin. Ancak sayımız sadece on yedi. Seninle on sekiz...

— Merak etme. Köylerden gönüllü toplayacağız. Zaten düşmanla vuruştüğümüzü duyan halk bizimle birlikte olacaktır merak etme. Hem sayıdan çok yürek önemlidir. Unutma Allah daima haklının yanındadır.

Ertesi gün yola çıkan Yörük Ali Efe ve kızanları zorlu bir yolculuktan sonra Yenipazar'ın Donduran Köyüne geldiler. Onun gelişi ile köylüler büyük bir coşku yaşadı. Kendisini zeybek oyunlarıyla, davul zurna ile karşıladılar.

Yörük Ali Efe köylülere bir konuşma yaptı. Kendisine katılmalarını istedi. Donduran Köyü'nde zaten onun yanına olmak isteyen

pek çok kişi vardı. Tüfeklerini kaptıkları gibi Efe'ye katıldılar. Yörük Ali Efe hiç oyalanmadan yolunun üstündeki diğer köylere de uğradı. Onlara da aynı çağrıyla yaptı. Sayıları son katılanlarla altmışı bulmuştu.

Yörük Ali Efe,

— Merak etmeyin daha da kalabalık olacağız. Bu millet Yunan'ı kovacaktır. Şimdi Sultanhisar'ın yollarına düşeceğiz. Oradaki durumu öğrenip ona göre hareket edeceğiz.

— Tamam efem...